

nominativ

školske novine Srednje škole Stolac

Novinarski klub Srednje škole Stolac

Mart/Ožujak 2012.

Školska godina 2011./12.

Program razmjene učenika:
Stolac – Lillehammer 2012.

Reportaža

Sportski
turnir u
obnovljenoj
dvorani

Reportaža

Obnova
učionice u
našoj školi

Music Break

TECHNO:
Kraftwerk,
Love Parade,
Rave Party...

RIJEČ UREDNIKA

Dragi naši čitatelji,

dajemo vam u ruke već 7. broj omiljenog časopisa Nominativa. Ne morate ni sumnjati da ćemo i u ovom broju ponuditi pregršt zanimljivih tema. Obuhvatili smo sva događanja u našoj školi i gradu, a nismo ni zaboravili one koji su modno, eko i sportski osviješteni.

Pročitati ćete nastavak članka o zanimljivim iskustvima na razmjeni naših učenika u Norveškoj. Donosimo vam priče o dijalogu, te predstavljamo sportski turnir koji će se održati na igralištu škole.

Stolačka škola napreduje u svom razvoju, pa s ponosom obavještavamo srednjoškolce da se obnovila učionica, te da je u tijeku aktivnost uljepšavanja stražnjeg dijela škole.

Održalo se interaktivno predavanje u školskoj čitaonici, a naše dvije novinarke ispitale su koliko, ustvari, učenici koriste čitaonicu.

Saznat ćete sve o tetovažama, od drevnih vremena do današnjih 3D crteža. Uvidjet ćete dobru i lošu stranu današnjeg trenda.

Najmlađi i najpoznatiji stolački frizer reći će vam kako je otkrio svoj talent, te ponuditi novi izbor modernih frizura.

Kao i u svakom broju, predlažemo vam dobar izbor filmova i zanimljivih knjiga, te novu vrstu glazbe.

Došlo je proljeće, uživajte u prirodnom bogatstvu našeg Stoca i odmarajte čitajući **NAŠ Nominativ!**

Sadržaj:

2. Riječ urednika / Impressum
3. REPORTAŽA: Sportski turnir u našoj školi
- 4.-6. REPORTAŽA: Program razmjene učenika: Stolac – Lillehammer (2. dio)
7. ANKETA: Koliko često koristimo čitaonicu?
- 8.-9. ISTRAŽUJEMO: Čitaonica Dr. Martin Luhter King
10. REPORTAŽA: Obnovljena još jedna učionica
11. REPORTAŽA: Uređenje stražnjeg dijela dvorišta
12. REPORTAŽA: "Priče o dijalogu"
13. MODA: 'ko te šiša?
- 14.-16. ISTRAŽUJEMO: Kultura tetoviranja kao način izražavanja
17. MUSIC BREAK: Techno
18. PREPORUČUJEMO: Pogledajte najnovije filmske hitove
19. PREPORUČUJEMO: "Gossip girl - TračERICA"
20. ZANIMLJIVOSTI: Šta su Giant Coconut Crab i Bowhead Whale?
21. POETSKI KUTAK
- 22.-23. HUMOR
24. JESTE LI ZNALI?

Impressum:

Izdavač: Novinarski klub Srednje škole Stolac **Adresa:** Kneza Domagoja bb, 88360 Stolac **Kontakt:** info@nominativ.ba
Redakcija: Bojana Matić, Nives Raguž, Arna Bešo, Marko Goluža, Ahmet Buzaljko, Sena Zečo, Ivana Papac, Ivana Matić, Mijoslav Antunović, Bakir Behmen, Almina Repeša, Luka Džakula, Haris Čekro
Fotografija: Arhiva NOMINATIVA **Lektori:** Ivo Raguž i Jasminka Pitić
Dizajn: kreativni tim NOMINATIVA **Print:** "Raster" Mostar **Tiraž:** 500 primjeraka

Piše: Mijoslav Antunović

Sportski turnir u našoj školi

Specijalnu zahvalu dugujemo Nansen dijalog centru Mostar koji je imao veliku važnost u ovome događaju jer je donirao lopte i tako omogućio održavanje sportskog turnira između prve i druge smjene u novoobnovljenoj sportskoj dvorani...

U suradnji Srednje Škole Stolac i Nansen dijalog centra Mostar, održan je sportski turnir između prve i druge smjene u novoobnovljenoj sportskoj dvorani.

Prvobitni začetnici ovog turnira bili su profesori Nenad Katičić i Jasmin Spahalić koji su ujedno bili i suci utakmica.

Natjecanje je bilo u malom nogometu i odbojci. Više sreće, uspjeha i motivacije ovoga puta imali su učenici prve smjene, u obje utakmice, iako su natjecatelji bili dosta ravnopravni.

Cilj ovog sportskog turnira bilo je druženje, zabava te oživljavanje zajedničkog sporta u školi.

Ovim putem, želimo zahvaliti Nansen dijalog centru Mostar koji je imao veliku važnost u ovome događaju jer je donirao lopte za adekvatno održavanje tjelesnih aktivnosti.

Tijekom ovog događaja dogovoreno je da će se održati još jedan sličan turnir na proljeće na poligonu pored dvorane, jer su tamo veće mogućnosti za navijače. Taj poligon ima tribine, te će tako više navijača moći vjerno bodriti svoje ekipe.

Velika pouka je izvučena iz ovog prvog turnira, a to je da ovi srednjoškolci vole i uživaju u ovakvim natjecanjima te treba nastaviti sa podizanjem njihovog sportskog duha.

Piše: **Ivana Matic**

Program razmjene učenika: Stolac – Lillehammer (2. dio)

Tijekom tih nezaboravnih tjedan dana, imali smo priliku i razgledati njihovu školu, koja nas je poprilično oduševila. Nastava je veoma praktična, prilagođena učenicima, predavanja zanimljiva, a profesori ugodni ...

Četrnaest učenika iz obje smjene uputilo se na daleki sjever 27. listopada 2011. Govorimo, naravno, o Norveškoj. Kako su prošle godine Norvežani posjetili nas, napokon smo i mi otišli u dugo očekivan posjet.

Letjelo se avionom, iz Sarajeva, pa presjedanje u Beču i do Osla.

Iz Osla smo imali kraći put do Lillehammera, grada naših domaćina. Dočekani smo pred njihovom školom, Lillehammer vgs.

Tijekom tih nezaboravnih tjedan dana, imali smo priliku i razgledati njihovu školu, koja nas je poprilično oduševila. Nastava je veoma praktična, prilagođena učenicima, predavanja zanimljiva, a profesori ugodni.

Normalno je da svaki učenik ima svoj laptop, koji se koristi na satu i pri radu, te da izlazi sa predavanja kad god poželi.

Na moje pitanje kako su to dopustili učenicima, jedan od profesora je jednostavno odgovorio da se učenici smatraju odgovornima i dovoljno zrelima da izlaze samo kad stvarno trebaju.

Imali smo priliku prisustvovati na par nastavnih sati; oni koji su održavani na engleskome jeziku bili su zanimljivi, dok oni na norveškome, ne baš. Jedan dan je također bio organiziran za posjetu glavnome gradu, Oslu.

Tu smo posjetili muzej Fram, u kojem se nalazi polarni brod Fram, koji je korišten u tri polarne ekspedicije. Fridtjof Nansen je pokušao preplutati preko sjevernog pola u trogodišnjoj ekspediciji, koja nije bila uspješna.

Brod je nevjerovatno dobro očuvan, što je fascinatno. Uz to smo posjetili još i muzej vikinških brodova.

Na kraju dana smo prošetali Vigeland parkom, najvećim parkom u kojem se nalaze djela samo jednog autora, Gustava Vigelanda. Najveća skulptura je visoka 14 metara i sastoji se od čak 121 ljudskog tijela. Predstavlja ljudsku čežnju da se zbliži sa nadnaravnim i duhovnim. Na moje pitanje kako su to dopustili učenicima, jedan od profesora je jednostavno odgovorio da se učenici smatraju odgovornima i dovoljno zrelima da izlaze samo kad stvarno trebaju. Imali smo priliku prisustvovati na par nastavnih sati; oni koji su održavani na engleskome jeziku bili su zanimljivi, dok oni na norveškome, ne baš.

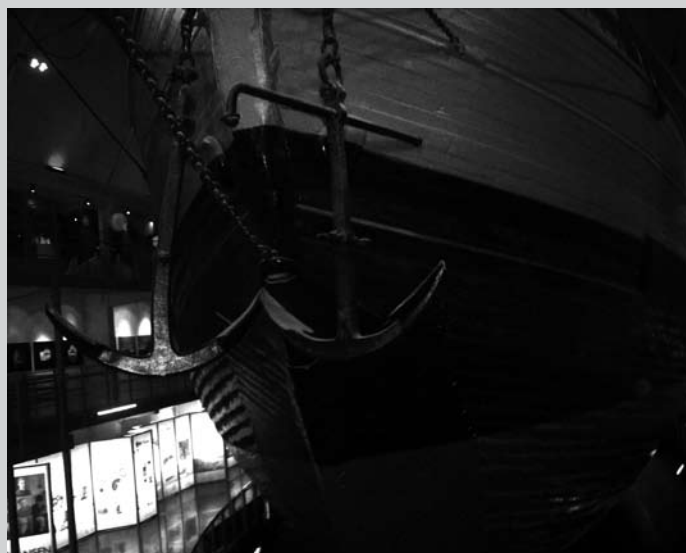
Na kraju dana smo prošetali Vigeland parkom, najvećim parkom u kojem se nalaze djela samo jednog autora, Gustava Vigelanda. Najveća skulptura je visoka 14 metara i sastoji se od čak 121 ljudskog tijela. Predstavlja ljudsku čežnju da se zbliži sa nadnaravnim i duhovnim.

Park je ogroman, sa više od dvije stotine ljudskih skulptura. Jedan od najtežih dana bio je definitivno onaj kada smo se uspinjali na brdo (Sky Jumping Area) na kojem su održane Zimske Olimpijske igre 1994. godine u Lillehammeru. I nakon 945. stepenice, sav napor je bio vrijedan, jer pogled sa vrha oduzima dah.

Posjet Hunderfossenu, obiteljskom zabavnom parku, mi je osobno jedna od najdražih. Iako nije bilo snijega, za nas su otvorili par atrakcija, a zimi se tu još nalazi i Hotel od leda (Ice Hotel) te bezbroj drugih ledenih atrakcija.

Jedan dan je također bio organiziran za posjetu glavnome gradu, Oslu. Tu smo posjetili muzej Fram, u kojem se nalazi polarni brod Fram, koji je korišten u tri polarne ekspedicije. Fridtjof Nansen je pokušao preplutati preko sjevernog pola u trogodišnjoj ekspediciji, koja nije bila uspješna. Brod je nevjerojatno dobro očuvan, što je fascinatno. Uz to smo posjetili još i muzej vikinških brodova.

Smirio nas je prekrasan okoliš, čist zrak, zelenilo, sunce, trolovi...Trolovi!? najpoznatiji likovi iz norveških bajki posebno su popularni.

Većinom žive u šumama i planinama, ogromni su, ružni i glupi, a vole princeze. Njih uništava siromašni, kreativni dječak dobrog srca, Askeladden.

Ne mogu se odlučiti je li to što je vrijeme bilo izrazito toplo, za norveške standarde, dobra ili loša stvar. Ponajviše jer nismo uspjeli iskusiti tipičnu, snježnu, norvešku zimu.

Tko bi se nadao da ćemo je iskusiti u Stocu!

Na kraju, kada smo odlučili letjeti preko Zuricha, Zagreba, Splita, pa do Stoca, kasnio nam je i let za Zurich, a na aerodromu smo proveli više od šest sati.

Stigli smo u Zurich, samo da bi saznali da je let za Zagreb već otišao. Stvari su se malo popravile kada smo, primorani, odsjeli u hotelu Hilton, tako da se naš put produžio za još jedan dan :)

Odmorni i veseli, idućeg jutra smo napokon uhvatili let. Prvo za Ljubljanu, pa za Sarajevo.

I unatoč svim ovim naporima i problemima, mislim da se svi možemo složiti kako smo doživjeli predivna iskustva, upoznali nove ljude, kulturu, i mnogo toga saznali i naučili.

No najveći peh se dogodio pri putovanju nazad. Nakon što smo avionom iz Osla presjeli u Munchenu, naš let za Sarajevo bio je otkazan, iz nama nepoznatih razloga.

Nažalost, drugog leta nije bilo.

Piše: **Nives Raguč**

Koliko često koristimo čitaonicu?

Proveli smo jednu anketu među učenicima naše škole koja se tiče naše obnovljene čitaonice koja nosi ime Dr. Martin Luther King, a koju je otvorio njegov sin, Martin Luther King III 2010. godine. Raspitali smo se šta učenici misle o čitaonici i da li je posjećena ...

Koliko često boravite u čitaonici i u koju svrhu je koristite?

JASMINA REDŽIĆ, III. gimnazije:

Ne provodim baš puno vremena u čitaonici, najviše zbog nedostatka vremena. A naravno odmori su prekratki za takvo nešto, nažalost. Nekoliko puta sam bila u čitaonici, ali najčešće je to zbog posjete stranaca našoj školi.

TOMISLAV RADIĆ, III. gimnazije:

Rijetko kad sam u čitaonici. Koristim ju jedino kada trebam pripremiti neku prezentaciju za nastavu.

KRISTINA RAGUŽ, I. gimnazije:

U čitaonici provodim većinu svog slobodnog vremena. Najčešće je koristim kada trebam ponavljati za test, pa tu nađem svoj mirni kutak.

AHMET BUZALJKO, II. gimnazije:

U čitaonici nisam nikako, zato što je uvijek zaključana. Mislim da i moje kolege ne provode svoje slobodno vrijeme u čitaonici. Napravili su je, a ne daju da se koristi, iz razloga da se knjige ne bi pogubile ili možda poderale.

Mislite li da naši srednjoškolci provode malo vremena u njoj?

JASMINA:

Većina mojih prijatelja nikada nije ni ušla u tu prostoriju. Čak ni iz znatiželje. Moram spomenuti da bih voljela da je čitaonica u našoj školi otvorena duže, tako da učenici iz obje smjene mogu da je koriste.

TOMISLAV:

Razočaran jer sam shvatio da moji prijatelji i ostali učenici jako malo provode vremena u čitaonici. Ne koriste je čak ni za druženje kad nemaju nastave.

KRISTINA:

Primijetila sam da moji vršnjaci nikad nisu u čitaonici. Draže im je svoje vrijeme provesti vani ili u kafićima.

AHMET:

Oni koji vole čitati, nažalost, ne koriste čitaonicu. Namijenjena je nama učenicima, a mi ustvari ne boravimo nimalo u njoj.

Što poručujete onima koji vole čitati?

JASMINA:

Mogu samo poručiti da je čitanje knjiga jedna dobra i korisna razbibriga. Naravno, ni u kojem nam smislu ne može štetiti da ponekad pročitamo dobru knjigu vrijednu našeg slobodnog vremena.

TOMISLAV:

Čitati je dobro i korisno. Uvijek ćete naučiti nešto novo i zanimljivo iz knjiga.

KRISTINA:

Poručujem svima da što više čitaju i uživaju u onom što rade.

AHMET:

Poručujem učenicima da poduzmu nešto oko boravka u čitaonici, te da svi možemo čitati što želimo i kad želimo.

Dobrom društvu uvijek trebaju biti otvorena vrata, zar ne?

Piše: Ivana Matić

Čitaonica Dr. Martin Luther King

5. svibnja 2010. godine, sa donacijom američke ambasade, završen je još i jedan školski projekt - otvaranje školske čitaonice. Čitaonica je nazvana Dr. Martin Luther King, a otvorio ju je njegov sin, Martin Luther King III ...

Na otvorenju je par učenika sa svojih glazbenim sposobnostima srdačno pozdravila Dr. Kinga pokazujući zahvalnost za jedan od većih poklona koja je škola dobila proteklih godina.

Dr. King je održao svoj govor, te je na svečanom otvaranju prerezao vrpcom te otvorio još jednu novoopremljenu prostoriju učenicima naše škole.

Čitaonica je jedna od modernije napravljenih te opremljenih učionica u Srednjoj školi Stolac. Sadrži velik broj enciklopedija te mnoštvo poučnih knjiga koje su, naravno na engleskom jeziku.

Osim knjiga, ova anglofona učionica sadrži i mnoštvo dvd-ova sa povijesnim, ali i drugim temama, računalo, par laptopa, plazma televizor te i par zanimljivih knjiga našega podneblja.

Čitaonica je zamišljena kao prostor u kojem će učenici provoditi svoje slobodno vrijeme te razbiti rutinu obilaženja kafića.

No, čitaonica osim prostora koji se ne veže isključivo za školske aktivnosti, zbog nedostatka učionica, se ponekad rabi kao jedna.

Pitali smo i par učenika što oni misle o čitaonici Dr. Martina Luthera Kinga. Pročitajte šta su rekli.

Pitali smo i par učenika što oni misle o čitaonici Dr. Martina Luthera Kinga:

“Nominativ”:
„Što misliš o čitaonici?”

Učenik 1:
„Ništa posebno. Učionica kao učionica. Nisam u nju ušao ni tri puta. Ipak radije provodim vrijeme sa svojim prijateljima na javnim mjestima poput kafića i klubova nego u čitaonici čitajući neku knjigu na engleskom jeziku kojega ionako ne razumijem.”

Učenik 2:
„Meni se učionica jako sviđa. Inače sam opsjednuta idejom SAD-a te svime vezanim za tu državu, od jezika preko kulture, mode, načina života.

Upravo o svemu tome mogu i saznati preko velikog broja knjiga koje obuhvaćaju velik broj tema koje su čak i zanimljive nama mladima.”

Učenik 3:

„Meni je O. K. Uglavnom ništa posebno. Jedina dobra stvar u njoj su mi računalo i televizor. Dosta nam olakšavaju nastavu, a i pošto su uvijek dostupni nama učenicima preko njih i dobivamo bolje ocjene preko prezentacija na istom računalu.“

Učenik 4:

„Koja čitaonica?“

Prema procjenama, iz američke ambasade Bosne i Hercegovine donirana su sredstva u iznosu oko 11 tisuća konvertibilnih maraka.

Na otvorenju je prisustvovala delegacija američke ambasade na čelu s Janet Miller koja je ravnateljica ureda za odnose s javnošću te iste ambasade.

U toj istoj čitaonici prije par mjeseci, točnije u mjesecu veljači, održana su predavanja za učenika obje smjene o Americi, njihovoj ambasadi te njenoj ulozi u našoj državi.

Učenici su, kroz iscrpna predavanja o američkoj povjesti, zapravo upućena na pravi smisao te objašnjenje poznate rečenice dr Martina Luthera Kinga Jr koja je i velikim slovima ispisana na zidu čitaonice:

"The Time is Always Right to do What is Right".

Preko svih važnih godina američke povijesti, njihovih običaja, kulture, predstavnici ambasade su na neki način željeli uputiti učenike na sve prilike koje im se mogu pružiti ukoliko žele, kao što je rad i život u Sjedinjenim Američkim Državama.

Uradili su i golem osvrt na sustav američkog obrazovanja, nadajući se da će i par učenika naše škole svoje više obrazovanje nastaviti 'preko bare'.

Piše: **Marko Goluža**

Obnovljena još jedna učionica

U još jednoj suradnji Srednje škole Stolac i Nansen dijalog centra obnovljena je stara učionica, odnosno kabinet profesora Zdenka Milanovića. Novac i sva ostala potrebna sredstva donirao je Nansen dijalog centar koji već više godina surađuje sa Srednjom školom Stolac ...

Obnavljanje učionice počelo je na zimskom odmoru, točnije dana 01.01.2012. godine.

Uređivanje ove učionice je započelo zbog nemogućih uvjeta u staroj NDC učionici, koja se nalazi u školskom podrumu i koja je služila za obavljanje aktivnosti i sastanaka s NDC-om, ali i za školsku nastavu ukoliko ne bi bio dovoljan broj učionica za sve razrede.

Učionica je puna vlage i vode, neugodnih mirisa, pokvarenih instalacija i tako dalje...

Radovi u učionici su završeni bez problema 16.01.2012. godine, kao što je bio i plan.

Međutim postoji i jedan problem, a taj problem je da se redovna nastava u novoobnovljenoj učionici mora održavati zbog nedostatka učionica.

Iako se nastava održava u toj prostoriji stvari i novi namještaj se zasad čuvaju i paze i ništa nije slomljeno.

Učionica je ponajprije obnovljena za nas u redakciji, ali i ostale koji surađuju s Nansen dijalog centrom kroz razne vannastavne aktivnosti, te za održavanje nastave ukoliko je to potrebno. Cijeli tijek rada promatrali su ravnatelji Srednje škole Stolac, prve i druge smjene.

Tijekom obnavljanja nove učionice vršilo se par faza, kao što su:

- mijenjanje poda i stavljanje nove drvene podloge
- postavljanje novih instalacija
- bojanje zidova
- postavljanje nove ploče
- zamjenjivanje namještaja iz stare NDC učionice u novu

Piše: **Marko Goluža**

Uređenje stražnjeg dijela dvorišta

Nansen dijalog centar u suradnji sa Srednjom školom Stolac te njenom eko-sekcijom pokreće još jedan hvale vrijedan projekt u kojem učenicima iste škole želi omogućiti kutak u kojem će mladi međusobno komunicirati te se družiti na malim odmorima, u stražnjem prostoru školskog zemljišta ...

Naime, riječ je o "Kutku za pušače", odvojenom prostoru odmah pokraj školskog igrališta, te stražnjeg ulaza.

Čitava ideja ovoga projekta je pošla od profesora koji su željeli osigurati prostor za učenike. Istodobno su mladi željeli vlastiti kutak u blizini škole.

Realizacija projekta počinje krajem drugog polugodišta 2010/2011 školske godine čišćenjem stražnjeg dijela škole koji obuhvaća par faza :

- čišćenje smeća
- postavljanje odgovarajućih kanta za otpatke
- nasipanje pijeska na novoočišćeni prostor

Razvrstavanjem papirnog otpada od ostalog, srednjoškolci su iskoristili papir poradi natjecanja u eko-akciji "Papirko". Navedeni papir je bio prodavan, a novac od prodaje ide razredu sa najviše skupljenih kilograma papira koji se prikuplja u fondu za izlete.

Akcija će biti održana još jednom, krajem drugog polugodišta 2011/2012 školske godine, a pobjednički razred za nagradu dobiva besplatni jednodnevni izlet.

Takvom motiviranošću učenika čišćenje prostora je znatno olakšano, a brzo, te učinkovito odrađena. Rezultat ove akcije bio bi kutak za učenike, te otvaranje stražnjeg ulaza poradi njihovog korištenja.

Realizacija projekta još u potpunosti nije ostvarena, stražnji ulaz nije otvoren, prostor do kraja nije uređen, suprotno planu koji je predviđen.

Nadamo se skorom završetku ovog projekta koji bi bio prihvaćen sa entuzijazmom od strane profesora, te konačnih korisnika tog prostora, učenika.

Piše: Arna Bešo

“Priče o dijalogu”

Projekt „Priče o dijalogu“ pokrenut je od strane Nansen dijalog centra Mostar, uz finansijsku pomoć Ambasade Velike Britanije u Bosni i Hercegovini. Kao cilj postavljeno je kako napraviti dobar dokumentarac, zatim naučiti pravilnu komunikaciju i uz to, uspostaviti saradnju učenika srednjih škola Hercegovačko – neretvanskog kantona ...

Ekipe iz NDC – a na čelu sa Vernesom Voloderom, Elvirom i Almom Đuliman je sa učenicima iz Prozora – Rame, Mostara i Stoca krenula na trodnevno upoznavanje sa radom i druženje. Seminar pod nazivom „Dijalog i komunikacija“ održan je u Neumu. Tokom trajanja seminara upoznali su nas sa aktivnostima NDC-a i zašto smo tu, zatim su radili na prezentaciji projekta, tokom kojih smo se i mi uključivali u dijalog.

Na radionicama koje su održavane tokom seminara uvodili bi se u rad i program snimanja filmova, kao i u plan za naredni period. Sve je završeno našim diskusijama i odrađenim poslom. Osim redovnog programa koji provodi ova organizacija, vrijeme smo iskoristili za upoznavanje i razmjenu iskustava i mišljenja o određenim pitanjima, te bi ostalo slobodno vrijeme provodili super izlascima, večernjim druženjem i neprospavanim noćima. Iako dolazimo iz različitih gradova, naša problematika je bila manje-više ista. Tako je i našim druženjem i jako zanimljivo potrošenim vremenom, došao kraj prvog seminara poslije kojeg smo se sastali u Mostaru na jednodnevnoj radionici i druženju. Glavni cilj tog sastanka bio je početak razmišljanja o mogućoj temi za obradu dokumentarca, koju smo također obradili na idućem seminaru, na kom nam se pridružio profesor Dragan Komadina, sa

Akademije dramskih umjetnosti, koji nam je bio od velike pomoći. Također, timu se pridružio i Adnan Isaković, bivši učenik Srednje škole Stolac, koji je za zadatak imao da zainteresovane poduči rukovati kamerom.

Kroz program i odrađene zadatke došli smo na konačni odabir tema, te je ekipa iz Mostara za temu svog dokumentarca izabrala učenika UWC –a (United World College), Firaza. Učenici iz Prozora – Rame za svoju su temu izabrali alternativu mladih i nedostatak kulturnih događanja u njihovom gradu, dok je ekipa iz Stoca odabrala priču o kinu, koje više ne postoji.

Razgovarala: **Ivana Papac**

'Ko te šiša?

Saša! (Svi vjerujem znate o kome pričam) Saša Mustapić je dvadesetogodišnji talentirani Stočanin koji se ne razbacuje riječima. Umjesto njega govore njegova djela ...

Ivana: Što je bilo presudno u tvom izboru karijere?

Saša: Još kroz osnovnu školu me frizerstvo privlačilo. Tetka mi je frizerka, vjerojatno neki geni haha. Nekad bi sam sebe malo šišnuo pa onda poslije kod frizerke na popravak (to je bio neki znak hahaha).

Uglavnom, kako se bližio kraj osnovne trebalo je odlučiti ŠTA i KAKO?! Svi znamo da u Stocu nije velik izbor ovih škola sa zanatima, a četverogodišnje škole me nisu privlačile jer nisam imao namjeru upisivati fakultet.

Na kraju sam završio u Mostaru gdje sam upisao frizersku jer me na neki način privlačila.

Ivana: Danas mladi sve više odlaze iz Stoca za boljim poslom i boljim životnim uvjetima. Zašto si ti odlučio ostati u Stocu i tu pokrenuti posao?

Saša: Prvenstveno jer je ovo moj rodni grad. Tu sam odrastao, tu je raja, tu je sve. I ja sam nakon završene škole otišao, radio sam u Čapljini dvije godine u jednom frizerskom salonu. Iz dana u dan mi je dosadilo vozarenje na posao i s posla, pa sam odlučio da se osamostalim i otvorim svoj salon u u Stocu. Razmišljao sam: "Šta bude-bit će." I evo tu sam već nekih devet mjeseci i zadovoljan sam svojim radom, a koliko vidim i moji klijenti su zadovoljni i to me čini sretnim.

Ivana: Kako si došao na ideju da svojim talentom pomogneš Almi Kovačić u njevoj borbi za život?

Saša: Nekad davno, još dok sam bio u osnovnoj školi na TV-u sam vidio reportažu o jednom zagrebačkom frizeru koji je u svom lancu frizerskih salona pokrenuo akciju prikupljanja humanitarnih sredstava. Nakon što sam čuo za koncerte za Almu sjetio sam se toga i palo mi je na pamet da bih i ja na taj način mogao njoj pomoći.

Konzultirao sam se sa majkom i ona je podržala moju ideju, tako da sam kontaktirao Almu i njene volontere (koji su organizirali prijašnje akcije) i dopušteno mi je da provedem tu akciju.

U toj jednodnevnoj akciji pridružili su mi se još i moje kolege iz frizerskih salona "Lena" i "Aris", a poslije smo ovu humanitarnu akciju proširili i do Mostara do svojih školskih kolega.

Ivana: Kakav je tvoj odnos sa klijentima?

Saša: Znaš onu poslovicu "Družba je družba, služba je služba".

Znači mušterija je mušterija bili mi van posla prijatelji ili ne. Sa mladima uvijek ima malo zezancije, a sa starijima se odnosis s poštovanjem. Uglavnom, sa svima imam prilično dobar odnos.

Ivana: Kakve su frizure najtraženije u Stocu?

Saša: Što se tiče muških i njihovih frizura: "Kao i prošli put." (HAHAHAHAHA)

Što se ženskih frizura tiče, ima neki manji broj mladih osoba koje su uvijek za eksperimentiranje, za neka modernija šišanja, lude boje ali većinom se prati neki standard i nema nekih estravagantnih frizura.

Ivana: Imaš li neke planove za budućnost u smislu proširenja poslovanja?

Saša: Uh, gdje me nađe (hahaha). Pa ne znam tek sam počeo, tek godinu radim za sebe, a u Stocu nas (frizera) ima dosta. Možda s vremenom zaposlim nekog pomoćnika, ali za sad ne razmišljam o proširenju. Vrijeme će pokazati svoje.

Ivana: Slogan salona je "Ko te šiša?"

Jel' nam možeš za kraj otkriti tko tebe šiša?

Saša: Tko nije uzeo makaze, nije me ni ošišao (haha).

Piše: **Ahmet Buzaljko**

Kultura tetoviranja kao način izražavanja

Kultura tetoviranja vodi porijeklo iz drevnih kultura, kao znak privilegija ili plemićkog porijekla. Kroz vijekove, tetoviranje je dobilo negativan imidž, a oni koji su tetovirani su smatrani divljacima. Kasnije, tetovaže su smatrane kao izraz buntovničke snage i moći ...

Danas, tetoviranje je postalo ne samo stilski, već simbol saglasnosti sa određenim idejama i vjerovanjima, simbol pripadanja, čak i statusni simbol. Sa svakom generacijom, sve više i više ljudi se tetovira.

Nažalost, razlog za tetoviranje nije uvijek za uvažavanje tetovaže kao umjetničkog djela. Muzički spotovi i filmovi na TV-u su danas puni slavnih koji prikazuju svoje oslikane dijelove tijela. Moć medija da utiču na naš um je dio razloga što je tetovaža postala toliko važna za kulturu izražavanja.

Istorija tetoviranja potiče od više civilizacija.

Tetoviranje ne potiče samo s jednog određenog područja, već je kroz istoriju bilo poznato kod različitih civilizacija. Kao prvi primjer navode se tetovaže Maorskih plemena s Novog Zelanda. Maori imaju facijalne tetovaže, a smatra se da riječ tetovaža (eng. Tattoo) dolazi od njihove riječi „tatau“. Japanci se tetoviraju takozvanim "irezumi" tetovažama, koje su takođe facijalne, što je japanska tradicija.

Tetovaža je bila vezana sa obredima "prelaza" – bilo da je to inicijacija, ili prelazak sa ovog na "onaj" svijet. Dajaci sa Bornea su vjerovali da u lokalnom raju "Apo-Kezio" sve dobija novi kvalitet, suprotno od zemaljskih: svjetlo postaje tamno, gorko – slatko i td. Zato su se tetovirali u tamne boje. Poslije smrti, boja se mijenjala, postajala svijetla i te "svjetline" je bilo sasvim dovoljno da prenese vlasnika tetovaže u "Apo-Kezio".

Za neke ljude tetoviranje je avantura, za druge nešto seksi, za neke nešto vrlo lično, koji god da je vaš razlog kad budete radili prvu tetovažu budite svjesni da ćete možda poželjeti još koju. Poslije tetoviranja osjećaj je veličanstven jer za vrijeme tetoviranja tijelo stvara hormon endorfin kao poslije napornih vježbi pa se javlja osjećaj euforije i ispunjenosti. Zbog ovoga se mnogi pitaju da li tetoviranje stvara zavisnost.

Da li se tetovaže mogu ukloniti?

Da, tetovaže se mogu ukloniti ali je cijena uklanjanja mnogostruko veća od cijene tetoviranja. Najbolji metod je uklanjanje tetovaže laserom ali prije svega, najbolje je dobro razmisliti i izabrati dobar dizajn za tetoviranje kako se kasnije ne biste kajali.

Da li je tetoviranje zdravstveno bezbjedno?

Da li je studio za tetoviranje registrovana radnja? Koliko godina su u poslu? Da li poznajete nekog ko je išao tamo na tetoviranje? Svaki studio za tetoviranje koji je registrovan i legalno se bavi ovim poslom 99% ima dobre uslove za sterilizaciju. Uvjerite se da li je studio za tetoviranje uredan i čist, ono što vidite u prostoriji za tetoviranje, prilično je dobar pokazatelj koliko im je i alat za tetoviranje sterilan.

Slobodno upitajte šta oni rade po pitanju zdravstvene bezbjednosti. Ako tattoo majstori izbjegavaju odgovore ili skreću temu razgovora na drugu stranu bolje je da potražite drugi studio za tetoviranje. Vaš život i vaše zdravlje su na prvom mjestu, pa slobodno pitajte tattoo majstora o njegovim tehnikama sterilizacije.

Ako tattoo umjetnik misli da je važan samo njegov umjetnički dio posla, a da rizik od dobijanja ozbiljnih zdravstvenih problema nije važan, ili da ne postoji, bolje potražite drugi studio.

Tetoviranje i briga o novim tetovažama

Kad se tetoviranje završi, da bi tetovaža bila kvalitetna i da bi se izbjegle infekcije, najviše pažnje joj treba posvetiti u prve dvije sedmice. Mjestu na kome je urađeno tetoviranje će trebati oko mjesec dana da potpuno ozdravi. U prvih nekoliko dana može se pojaviti bol, iritacija, otok, crvenilo.

Tokom tog vremena važno je da tetovaža uvijek bude čista. Vjerovatno ćete od tattoo umjetnika dobiti savjete da mjesto na kome je urađena tetovaža perete vodom i nekim blagim ili antibakterijskim sapunom četiri do pet puta na dan. Možete da nanosite i tanak sloj neke antibakterijske kreme ili masti. Da bi tetoviranje bilo uspješno, a tetovaža izgledala kako je zamišljeno, najvažnije je održavati tetovažu čistom, vlažnom i zaštićenom od sunca.

Tetoviranje i bol

Koliku količinu bola treba da očekujem?

Tetovaža može biti bolna ali ne toliko da bi zaustavila ljude da se ponovo vraćaju na tetoviranje. Najbolje je otići na tetoviranje kad ste odmorni i naspavani.

Svako ima različitu toleranciju na bol, ali većina ljudi će reći da tetoviranje nije ništa strašno. Usprkos neprijatnosti zbog bola, većina ljudi će poslije prve tetovaže ponovo otići na tetoviranje.

Neka mjesta na tijelu su bolnija od drugih, ali ovo ne bi smjelo da utiče na vašu odluku da tetovaža bude tačno tamo gdje želite i tačno onakva kakvu želite, jer tetovaža će sa vama biti do kraja života. Možda će vam neko savjetovati koja mjesta su manje bolna za tetoviranje, ali budite svjesni da ćete, možda, kad se sve završi i kad shvatite da tetoviranje nije ništa strašno žaliti što tetovaža nije na mjestu na kom ste željeli.

Da li je za prvo tetoviranje bolja mala tetovaža?

Samo ako zaista želite malu tetovažu. Tetoviranje male tetovaže je isto tako doživotno opredjeljujuće kao i tetoviranje velike. Za veće tetovaže je potreban veći stepen umjetnosti. Često ljudi kad prođe tetoviranje žale što nisu dobili veću tetovažu sa više detalja. Prije nego što odete na tetoviranje razmislite kolika bi željeli da bude vaša tetovaža, slijedite samo vaše srce, a sve druge faktore isključite.

Da li tetovaža koju sam vidio na internetu može da se nađe na mom tijelu?

Da, nađite dobar studio i tattoo umjetnika, pa mu pokažite izabrane slike. On će vam najbolje reći šta može da uradi, možete da napravite jednu tetovažu kombinujući više slika ili možete da dodate neke lične zamisli gotovom dizajnu. Tetoviranje je umjetnost i ograničenje je samo talenat i vještina tattoo umjetnika. Naravno, njemu će biti potrebna matrica koju mora sam da napravi, što nije uvijek jednostavno, ali one koji rade samo sa gotovim matricama ne možemo nazvati umjetnicima.

Oprema za tetoviranje

Oprema za tetoviranje, poput igala, treba da je za jednokratnu upotrebu, pojedinačno upakovana, zapečaćena i datirana. Kad odete na tetoviranje tattoo umjetnik treba da otvori novi set igala ispred vas.

Oprema za tetoviranje

Oprema za tetoviranje, poput igala, treba da je za jednokratnu upotrebu, pojedinačno upakovana, zapečaćena i datirana. Kad odete na tetoviranje tattoo umjetnik treba da otvori novi set igala ispred vas.

Boje, pigmenti, mastila, igle, rukavice, brijači i plastične bočice koje se koriste treba da se bace poslije upotrebe.

Dakle, sve ove stvari bi trebalo da budu za jednokratnu upotrebu. Tattoo umjetnik mora da dezinfikuje područje na kome je radio kako bi se izbjegle infekcije.

Posljedice tetoviranja

ALERGIJE u slučaju korištenja nekvalitetnih boja. **PROBLEMI ZACJELJIVANJA, INFEKCIJE I ALERGIJE** kao posljedice neodgovarajućih uputa za njegu i zaštitu.

OŽILJCI kao posljedice predubokog ili preplittkog tetoviranja, loše opreme i nepravilnog rukovanja. **KARCINOM KOŽE** kao posljedica tetoviranja preko madeža.

PSIHIČKI PROBLEMI kao posljedica nezadovoljstva tetovažom.

Piše: Sena Zećo

TECHNO

Danas, nakon skoro petnaest godina tehna, tradicija velikih partija se jednim dijelom održala, a najveći parti na svijetu se svake godine održava u Berlinu pod nazivom "Love Parade" ...

U osamdesetim godinama 20. vijeka techno se smatrao "underground" pokretom. Munjeviti uspon iz malenih disko klubova u velike koncertne dvorane i otvorenu scenu, uzrokovano je uglavnom naglim razvojem tehnologije. Prihvatajući tehnologiju kao sastavni dio života, veliki broj ljudi prihvatio je i muziku koja ide uz to, upravo zbog činjenice da se muzika na neki način postavila kao most između ljudi i mašina. Tehno muzika svoje korijene vuče iz ne tako davne 1970. godine, a njezini tvorci su članovi njemačkog benda "Kraftwerk", Florian Schneider i Ralf Hütter. Oni su na inovativan način preradili pop hitove i stvorili od njih osnove elektronske muzike. Kroz osamdesete godine prošlog vijeka najjači pomak nastaje u Detroitu gdje pioniri tehna, Juan Atkins, Derrick May i Kevin Saunderson mješaju zvuk koji je producirao Kraftwerk s zvukovima funka i soula. Atkins i Richard Davis izdaju hit singl "Techno city", sa grupom "Cybotron". To izdanje se može smatrati službenim početkom tehna. Uz funk i soul, techno se ubrzo približava i zvuku hip hopa. Roland TR-808, jedna od prvih mašina za zvuk koja se mogla programirati, je bitno odredio zvuk za cijele techno generacije koje su dolazile i stvorio temelje gotovo svih smjerova u techno muzici. Rane devedesete godine predstavljaju prelomnicu za techno muziku u svijetu. Podbacivši kao mainstream u SAD-u, u Evropi doživljava veliki uspjeh, pogotovo u Velikoj Britaniji, tačnije u Londonu.

Od tamo se val velikih techno partija širi Evropom. Danas, nakon skoro petnaest godina tehna, tradicija velikih partija se jednim dijelom održala, a najveći parti na svijetu se svake godine održava u Berlinu pod nazivom "Love Parade".

Međutim, techno se danas uglavnom sluša u klubovima i s pravom nosi naziv "club music". Tehno kao muziku je teško definisati, no ona je otprilike spoj muzičke tradicije koju su ljudi dobili u nasljedstvo i novih tehnologija u koju je muzika ušla. Neke od podvrsta tehna su "hardcore-techno", koji je obilježio početak tehna, zatim "trance", koji je usko vezan uz orijentalnu muziku. Jedan od najjačih smjerova i najviše klupski jest "house" i u zadnje vrijeme "techno-house", mješavina tvrdih ritmova tehna i laganog klupskog housa. Nadalje tu je "Drum 'n' bass", čija je osnova ritam smjer "trance" koji je dobio naziv po plaži u Indiji na kojoj se održavaju "trance" partiji. Tehno kultura je svoje temelje i korijene osim u muzici potražila i u drogama ili u opojnim sredstvima koja su pomagala raverima (zaljubljenici u techno kulturu, nazvani po jednoj izvedenici riječi techno-"rave") da izdrže ponekad ubitačni tempo takve muzike. To predstavlja jedinu negativnu stranu ovog muzičkog stila. Najpoznatije droge koje uzimaju raveri su : XTC, popularni ekstazi, i tzv. "speed". Obje ove droge su prilično štetne i njihove prave posljedice na cijele generacije ravera će se pokazati s vremenom.

Piše: **Haris Čekro**

Pogledajte najnovije filmske hitove

The Innkeepers

The Innkeepers je djelo mladog američkog režisera Ti Westa, sa Kelly McGilis, Pat Healy i Sarom Paxton u glavnim ulogama.

U posljednjim ranim danima hotela „Yankee Pedlar Inn“, dva zaposlenika (Pat Healy i Sara Paxton) pokušavaju razotkriti tajnovitu prošlost.

Duhovi starih gostiju hotela ih progone, i dovode do ludila. Prikazivanje ovog filma u Americi je počelo 2. marta 2012., dok se premijera kod nas može očekivati u mjesecu aprilu.

Ako ste ljubitelji horor filmova, nikako ne smijete propustiti 101. minutu stravičnih prizora

Ghost Rhider 2 Spirit of Vengeance

Dugoočekivani nastavak urnebesnog filma Ghost Rider, u režiji Marka Neledine i Briana Taylora, je konačno tu. Glavna uloga opet je pripala Nicholasu Cageu. Film se u kinima počeo prikazivati 17. Februara 2012.

Nakon pet godina čekanja konačno smo dobili nastavak filma Ghost Rider. U Ghost Rider-u Spirit of Vengeance, Nicholas Cage u ulozi super heroja još uvijek se bori protiv dugogodišnjeg prokletstva. Radnja se odvija na prostoru Istočne Evrope gdje se Ghost Rider skriva.

Kada dobije poziv za pomoć od tajne sekte, zadatak mu je spasiti dječaka od zlih duhova, čime bi i sam mogao skinuti prokletstvo sa sebe.

Project X

„Project X“ spada u komediju, napisanu po uzoru na urnebesni „Mamurluk“. Komediju su napisali Michael Bacall i Matt Drake. U filmu glume popularni Thomas Mann, Oliver Cooper i Jonathan Daniel Brown. Film je izazvao veliku zainteresovanost te ostvario veliku dobit na tržištu.

U filmu se radnja odvija tako što tri maturanta priređuju rođendanski tulum kako bi postali popularni. Kako noć napreduje, stvari izmiču kontroli, glas o dobrom tulumu se širi. Thomas i njegovi prijatelji Costa i J.B. priređuju tulum, ali se tulum otme kontroli.

Piše: **Ivana Matic**

"Gossip girl – TračERICA"

Cecily von Ziegease

„Skandal je trač koji je zbog morala postao dosadan“

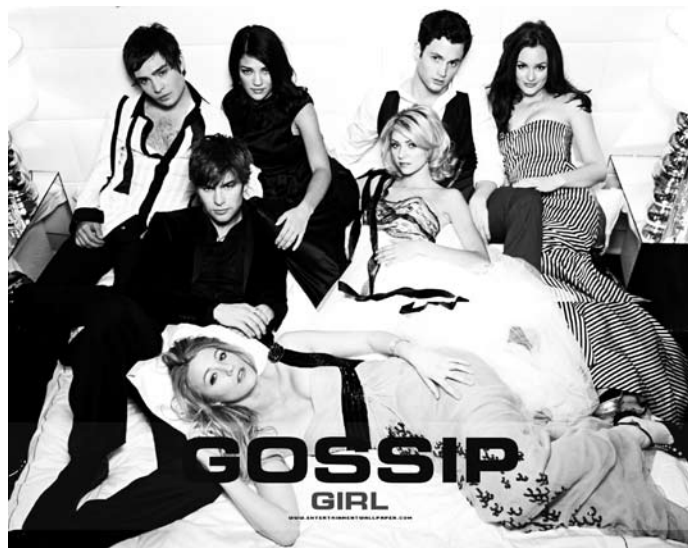
Oscar Wild

Usprkos tome da će svaka osoba na pitanje voli li tračati, odgovoriti ne, ako ne i zgroziti se nad našim pitanjem, ovakvi tračevi se ne propuštaju.

Odmaknite se na trenutak od ove tužne sadašnjice u kojoj živimo i uđite u svijet u kojem stanuje najglamuroznije društvo na svijetu; to je svijet ljubomore, izdaja i izazovnih fotografija na autobusima gradskog prijevoza.

Jeste li se zapitali ikad kakvi su, ustvari, životi izabranima? Upravo to će vam reći ova knjiga. Ali to nisu prelijepi modeli ni glumci, niti matematički geniji.

To su ljudi koji su rođeni u tome, oni koji imaju sve što bi itko mogao poželjeti, i to sve uzimaju zdravo za gotovo.

To je život luksuza, ali i njega netko mora živjeti. Ovo nije još jedna obična priča o tinejdžerima. Njihovi životi, problemi, svakidašnjica su sve osim obični. Glavni problem Blair Waldors, kraljice Constance Billard, škole u koju ide većina njih, je slažu li joj se cipele sa torbicom. Zar to nije život koji bi svi mi, barem pripadnice ljepšeg spola, voljeli živjeti?

Gdje problemi poput krize, nestašice, konflikta i ratova ne postoje?

Osobe poput Blair Waldorf samo mogu izazvati rat, uzrok kojem će biti Sereana Van Der Woodsen.

„...Serena se vratila iz internata. Njena kosa je duža i plavija. Njene plave oči imaju tu duboku misterioznost čuvanih tajni...Ako ne budemo oprezni, Serena će nam osvojiti nastavnike, nositi haljine u koje mi nismo mogle stati, pojesti zadnju maslinu, prosuti Campari pa našim tepisima, ukrasti srca naše braće i momaka te uništiti naše živote i sve nas jako razbjesniti.“

You know you love me,

xoxo
gossip girl

Piše: **Bakir Behmen**

Šta su Giant Coconut Crab i Bowhead Whale?

Giant Coconut Crab

Giant Coconut Crab ili Gigantski kokosov rak je vrsta kopnenog raka, također poznatija kao rak razboljnik ili lopov kokosa. Ova vrsta kopnenog raka je najveća vrsta bilo kojeg Arthropoda u svijetu, sa prosječnom težinom od čak 4,1 kg.

Ova vrsta se može naći na otocima širom Indijskog okeana i dijelova Tihog okeana i dalekog istoka uključujući i kopnene dijelove Australije i Madagaskara. Veliki Kokosov Rak je jedina vrsta porodice Biragus i on je vrlo dobro prilagođen životu na kopnu kao naprimjer dok su još mladi oni koriste školjke od puževa za zaštitu i kako odrastaju tako i razvijaju vanjski kostru to jeste egzoskeletu.

Kokosov Rak je razvio veoma specifična pluća zasnovana na ostatcima od škrga koje sada služe kao pula i ne mogu disati niti plivati u vodi.

Glavno čulo im je čulo mirisa koje koriste da bi pronašli potencijalni izvor hrane. Paranje se odvija na suhom ali nakon parenja ženka odlazi da oplođena jaja izleže u more gdje se i izlegu kao ličinke koje kasnije izlaskom na kopno gube moć disanja pod vodom.

Seksualno zrelost dostižu za 5 godina od rođenja a ukupni životni vijek može biti viši od 60 godina.

Bowhead whale

Bowhead whale je posebna vrsta kita porodice Balaenidae koje nam leđnu peraju i može narasti do 20 m dužine i mogu težiti 75 do 100 tona druga životinja po težini odma poslje plavog kita. Ovaj kit isključivo živi u plodnim artičkim i sub-artičkim vodama, za razliku od drugih kitova koji migriraju za hranom i razmnožavanjem.

Ono po čemu je ova vrsta posebna jeste to da se vjeruje da imaju najduži životni vijek od svih sisavaca na planeti i da imaju najveća usta od bilo koje životinje.

Pojavom kitolovaca njihova populacija se znatno smanjila. Bowhead je spor plivač i obično putuje sam ili u malim skupinama. Može biti pod vodom 40 minuta nakon čega mora izroniti da udahne zrak i ne roni duboko.

Ova vrsta kita veoma često koristi vokale i podvodne zvukove da bi komunicirali tijekom putovanja, hranjenja, te druženja neke jedinke ponavljaju pjesme koje mogu biti poziv na parenje.

Nekad se mislilo da oni žive samo 60 do 70 godina, slično kao i za druge kitove. Međutim, otkrića 19. stoljeća od svježe ubijenih kitova iz 1993, 1995, 1999 i 2007 na temelju ostraživanja ovih jedinki doznaje se da ova vrsta može da doživi starosnu dom od čak 150 ili 200 godina mada nikad nije 100 % dokazano da je neki kit star 200 godina. ali 2007 godine primjerak uhvaćen kod Aljaske obale u kome je nađen čelični harpun duboko u vratu koji datira 1890 godina, što znači ta je ta životinja stara najmanje nekih 120 godina.

Almina Repeša

USAMLJENOST

Sjedim sama na oblaku crnom od nevolje i posmatram sve što nekad vrijedno truda bilo je, sva tužna i slomljena od boli, kap po kap suze ronim. Duša sva slomljena, žudi za nekim osloncem, za osobom na čijem ramenu mogu plakati. Ta osoba, to moje sunce jutarnje, davno ode od mene, bez pozdrava, i zaboravi me, kao da nikad nisam ni postojala, kao da nikad nismo bili jedno u ovom svijetu surovom.

Ja brzo, i ne zaboravih sve one tople riječi uz tu osobu kojoj sam nekad mogla da kažem sve, svaku sitnicu koja me bijaše tištala. Vrijeme pokaza svoje i brzo isteče. Sunce i sva njegova svjetlost i sjaj, polahko nestadoše iz moga života, a zamjeniše ga tmurni oblaci, koji nađoše sklonište u meni.

Iz dana u dan podsjećaju me da su tu kraj mene. Moj život brzo se pretvori u pustinju, iz koje stalno tražih izlaz, izlaz za boljim životom, za blještavilom, al' kao da me sve zaobiđe. Ispočetka pomislih da sanjam, tražim tebe zovući te: "Dođi ne ostavljaj me!"

Ali nikog nema, samo čujem odjek svog glasa kroz pustinju, kao da sam sama na svijetu. Poslije shvatih da ne sanjam. Sva umorna od tuge, čujem šapat svog nekadašnjeg oslonca, koji bi mi pomagao odvojiti dobro od zla.

Život bi me često izlagao različitim iskušenjima, koje je bilo potrebno preći, da bi došao tu do određenog cilja, sa snagom ili bez nje. Uz mog oslonca pomislih da sam sve prepreke prešla, i ostala snažna, al' sad kad on nije tu, osjećam kao da me život pokušava slomiti iz časa u čas, snagu gubim, polahko čekajući u nadi svoj oslonac.

Svijeće moje duše polako utihnjuju, iz časa u čas, bol mi potpuno prekri dušu, i ja sama sebi presudih.

Mijoslav Antunović

KINO SNOVA

Zaspao sam tu noć na livadi cvjetnoj,
sklopio oči i utonuo u san.
Sanjao sam tada o djevojci jednoj,
djevojci, o kojoj sanjam svaki dan.

U mojim je snovima letjela s anđelima,
lijepim anđelima s krilima bijelim,
sjajnim se osmijehom smijala njima,
i činila mene neizmjereno veselim.

U transu ljepote i goleme sreće,
poželio sam da ne nestane sjaj,
da cijeli život gledam nju i cvijeće,
da moja duša ode s njom u raj.

Ali kino snova brzo se zatvorilo,
plakao sam ja za osmijehom njenim,
pred mojim očima nebo se otvorilo,
otišla je ona s anđelima bijelim.

Piše: **Luka Džakula**

Dobilo odjeljenje za domaći da napišu sastav na temu "Ima samo jedna mama!" Sutradan, u školi učiteljica pita ko će da čita.

Javi se Mirjana:

- Ja sam neki dan vozila bicikl pa sam pala. Onda me je moja mama poljubila i sve je prošlo. Ima samo jedna mama.

Zatim se javi Jelena:

- Moja mama meni uvijek sprema moje omiljene kolače kad sam neraspoložena i ja se brzo oraspoložim. Ima samo jedna mama.

Onda se javi Perica:

- Meni mama spremala palačinke i pošalje me u ostavu da donesem dvije tegle džema. Ja odem do ostave i vidim da nema druge tegle pa joj viknem: Ima samo jedna mama!

Konobar, molim vas da mi donesete ono što jede onaj gospodin...

Konobar: Nema problema...

za 15 min konobar se vraća sav u modricama i kaže:

Izvinite, nisam mu mogao tako brzo oteti....

Halooo jel' hitna, više Haso u slušalicu ?

Daaa izvolite; javi se sestra!

Mali mi progut' o penkalo, šta da radim, plaćući će Haso?

Dolazimo za deset minuta! Jooooj bona, a šta da radimo u međuvremenu?

Nek piše običnom, odgovori sestra!

Žena u dućanu:

- Rado bih mužu kupila jednu lijepu kravatu, takvu koja bi istaknula njegove oči.

Prodavačica:

- Svaka kravata lako muškarcu istakne oči, samo je treba dobro zategnuti.

Pita Mujo Hasu:

- Jel' ti tata ima brkove?

- Ma jok!

- Onda sam ti vidio mamu!

Pitaju mali Perica i Marica baku:

- Bako, kako smo mi došli na svijet?

Baka: Pa donijela vas je roda...

Okrene se Perica Marici i kaže:

- Da joj kažemo ili da je pustimo da glupa umre?

Juri bik Muju oko kuće.

Fata mu kaže:

- Ne trči tako brzo, dobićeš infarkt.
- Bolje i infarkt, nego tele
- kaže Mujo.

Mujo: - Doktore ne mogu da dišem dobro.

Doktor: - Sestro donesi mi instrument.

Mujo: - Ja ne mogu da dišem a tebi je do muzike.

Ide Mujo ulicom kad vidi Hasu na drvetu:

- Šta je bolan, RED BULL?

- Ma jok, PIT BUL!

Čak Noris je dva puta bio ispušten kad je bio beba.

Prvi put na Hirošimu,

drugi put na Nagasaki.

Čestitam, tvoji dani izbjegavanja stvarnog svijeta su konačno završeni

Jeste li znali?

Piše: Luka Džakula

... da je izvjesni Amerikanac Charles Osborne, upamćen kao čovjek koji je najduže štucao bez prestanka - čak 69 godina !!!

... da četvero-godišnje dijete postavi preko 400 pitanja dnevno !!!

... da žene češće od muškaraca sanjaju druge žene !!!

... da leptiri vide samo zelenu, crvenu i žutu boju !!!

... da nevjeste u prosjeku potroše od 7 do 10 mjeseci života na planiranje vjenčanja !!!

... da je jedan marokanski imperator imao harem od 500 žena i rekorder je u broju djece. Imao ih je čak 1.042 !!!

... da je meksički šešir sombrero dizajniran tako da zaštiti čitavo tijelo od sunca !!!

... da čak 65 % ljudi okreće glavu udesno kada se ljubi !!!

... da muškarci po statistikama gube nevinost u dobi od 16,9 godina, a žene sa 17,4!!!

... da je sokolov vid toliko oštar da može da spazi miša sa visine od 1500 metara !!!

